

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/144/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414207176
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4414207176.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka, v právnej veci žalobcov: 1. Y. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom W. A., C. XXXX/X, zastúpená Združením na ochranu finančného spotrebiteľa OFS, so sídlom Nitra, Petzwalova 12, IČO: 42 205 735, 2. C. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom W. A., C. XXXX/X, zastúpený JUDr. Romanom Juríkom, advokátom, so sídlom Nové Zámky, M. Flengera 4, proti žalovanému: Express credit, s. r. o., so sídlom Šaľa, Budovateľská 2256/46, IČO: 35 943 939, zastúpený Mgr. Ondrejom Bartošovičom, advokátom, so sídlom Šaľa, ul. P. Pázmaňa 2020/30, o zdržanie sa výkonu záložného práva, o trovách konania vo veci samej a o trovách predbežného opatrenia, o odvolaní žalobcov 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky z 27. augusta 2020 č. k. 17C/97/2014-292, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie žalobcu 1/ a žalobcu 2/ o d m i e t a.

Žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.1. Okresný súd Nové Zámky (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) uznesením z 27. augusta 2020 č. k. 17C/97/2014-292 priznal žalovanému voči žalobcom v rade 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania vo veci samej a to v rozsahu 100 %.

1.2. Nepriznal žalovanému voči žalobcom v rade 1/ a 2/ nárok na náhradu trov predbežného opatrenia.

2. Výrok rozhodnutia o priznaní náhrady trov konania žalovanému voči žalobcom 1/ a 2/ odôvodnil po právnej stránke podľa § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1, 2 a § 257 CSP a výrok rozhodnutia o nepriznaní náhrady trov predbežného opatrenia oprel tiež o ustanovenie § 255 ods. 1 CSP.

3. V odôvodnení uznesenia poukázal na to, že v žalobe označení žalobcovia v rade 1 a 2 (ďalej len žalobcovia 1/ a 2/ - pozn. odvolacieho súdu) sa v tomto konaní svojou žalobou voči žalovanému domáhali toho, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a to k bytu č. 17 nachádzajúcemu sa v bytovom dome so súp. č. 5283 vo vchode 7 na adrese C. XXXX/X, W. A., k podielu na spoločných častiach, zariadeniach príslušenstvu bytu a k spoluvlastníckemu podielu na pozemku. Spolu so žalobou podali žalobcovia 1/ a 2/ návrh na nariadenie predbežného opatrenia.

3.1. Uviedol, že o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia rozhodol Okresný súd Nové Zámky uznesením sp. zn. (správne č. k. pozn. odvolacieho súdu) 17C/97/2014-25 zo dňa 6.5.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.10.2014 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Nitra sp. zn. (správne č. k. - pozn. odvolacieho súdu) 5Co/612/2014-44 zo dňa 22.8.2014.

3.2. Vo veci samej rozhodol súd rozsudkom č. k. 17C/97/2014-182 zo dňa 9.9.2015 tak, že žalobu žalobcov 1/ a 2/ v celom rozsahu zamietol. V čase vyhlásenia uvedeného rozsudku, ešte podľa ustanovení v tom čase platného a účinného Občianskeho sporového poriadku (ďalej len O.s.p.) súd rozhodol o trovách konania tak, že žalobcov 1/ a 2/, ako neúspešných účastníkov konania v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. zaviazal na úhradu trov konania žalovanému a to v rozsahu 450,95 eur. Okrem uvedeného uložil obom žalobcom povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh na začatie konania.

4.1. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca 2/ odvolanie, o ktorom odvolací súd rozhodol rozsudkom č. k. 5Co/223/2018-243 zo dňa 16.10.2019 tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej potvrdil a v časti týkajúcej sa výroku o povinnosti žalobcov 1/ a 2/ zaplatiť súdny poplatok napadnutý rozsudok zrušil. V napadnutej časti rozsudku, týkajúcej sa trov konania strán sporu, odvolací súd dospel k záveru, že tento výrok rozsudku je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p. zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Odvolací v súvislosti s rozhodovaním o odvolaní, o ktorom rozhodoval už za platnosti a účinnosti nového procesného predpisu (zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len C.s.p.) poukázal na ustanovenie § 470 ods. 1 a 2 C.s.p.

4.2. Odvolací súd vytkol súdu prvej inštancie jednak to, že sa nevysporiadal s trovami predbežného opatrenia, hoci vo výroku III. uznesenia o nariadení predbežného opatrenia zo dňa 6. mája 2014, č. k. 17C/97/2014-25 rozhodol, že o náhrade trov predbežného opatrenia bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí vo veci samej, čo odôvodnil s poukazom na ust. § 145 O.s.p. Ďalej odvolací súd vytkol súdu prvej inštancie to, že sa v čase vydania rozhodnutia nezaoberal v tom čase platným a účinným ustanovením § 150 ods. 1 O.s.p.. Odvolací súd uviedol, že aplikácia uvedeného ustanovenia § 150 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádzala v čase rozhodovania súdu prvej inštancie o náhrade trov konania do úvahy v prípadoch, keď sú síce naplnené predpoklady na priznanie náhrady trov konania, ale súd dôjde k záveru, že existujú také dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom, alebo sčasti neprizná. Odvolací súd však súčasne poukázal na to, že musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Táto výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči účastníkovi a aby neodporovalo dobrým mravom.

4.3. Odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie, vzhľadom k skutkovým okolnostiam zo strany žalobcov ohľadne ich majetkových pomerov bol povinný aj ex offa skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnúť. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Významnými z hľadiska aplikácie § 150 O.s.p. sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod. Tieto okolnosti neboli zo strany súdu prvej inštancie vôbec skúmané, preto odvolací súd rozhodol o zrušení výroku napadnutého rozhodnutia a vrátení veci v tejto zrušenej časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5.1. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa 1/ je v konaní zastúpená právnickou osobou zriadenou za účelom ochrany práv spotrebiteľa a žalobca 2/, ktorý odvolanie voči rozsudku podal, je zastúpený právnym zástupcom (advokátom). Potom, ako bol rozsudok v napadnutej časti trov konania zrušený, súd oboch žalobcov, prostredníctvom ich zástupcov vyzval na oznámenie dôvodov, pre ktoré je podľa nich potrebné vo veci rozhodnúť o trovách konania podľa § 257 C.s.p. a na predloženie dokladov preukazujúcich majetkové, sociálne, prípadne obdobné pomery aktuálne v čase rozhodovania vo veci a to práve za účelom umožnenia riadneho posúdenia dôvodnosti, resp. nedôvodnosti aplikácie ustanovenia § 257 C.s.p.. Na tieto výzvy žalobcovia nereagovali.

5.2. Na výzvu súdu reagoval žalovaný, ktorý poukázal na to, že žalobcovia opakovane chaotickými žalobami napádali právne vzťahy medzi nimi a žalovaným, ktoré spory sa ťahajú 6 rokov. Súčasne poukázal aj na konanie v inej veci a to sp. zn. 16C/317/2015, kde bol žalovaný vo veci samej úspešný a napriek právoplatnému rozhodnutiu (kedy rozhodoval aj odvolací súd) bol ochotný žalobcom umožniť splatiť priznanú sumu formou splátok počas 5 rokov, žalobcovia si napriek tomuto ústretovému kroku

povinnosť z dohody neplnia. Žalovaný preto nevidí žiaden dôvod žalobcom 1/ a 2/ čokoľvek odpúšťať. A nevidí žiadny výnimočný dôvod na nepriznanie, alebo krátenie trov.

6.1. Keďže žalobcovia 1/ a 2/ na vyššie uvedenú výzvu súdu nereagovali, súd pri opätovnom rozhodovaní o trovách vychádzal z obsahu spisu, zabezpečil si šetrenie vykonané prostredníctvom Sociálnej poisťovne (zamestnanie žalobcov). Okrem uvedeného v registri súdu zistil, že v priebehu roka 2014 žalobcovia podali voči žalovanému viacero žalôb týkajúcich sa tých istých nehnuteľností a práv (aj záložných) k týmto nehnuteľnostiam. Ako bolo uvedené vyššie, pri posudzovaní možnosti, resp. nemožnosti aplikácie § 257 C.s.p., pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je potrebné prihliadať na postoj povinnej strany v konaní, okolnosti podania žaloby a na jej majetkové, sociálne a obdobné pomery. Pritom je ale potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale je nutné zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia na oprávneného účastníka. Sám zákon explicitne nevypočítava, ktoré konkrétne okolnosti sú relevantné do takej miery, že môžu predstavovať dôvod na nepriznanie náhrady trov konania.

6.2. Vo veci samej bola žaloba zamietnutá, t.j. žalobcovia boli neúspešní v konaní. Preto berúc do úvahy pomer úspechu a neúspechu účastníkov konania, nárok na ich náhradu v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. bezpochyby prináleží v tomto sporovom konaní plne úspešnému žalovanému. Čo sa však týka charakteru sporu, resp. tvrdenia žalobcu 2/, že išlo o spor, v ktorom si žalobcovia, v pozícii spotrebiteľov bránili svoje základné právo (prinajmenšom právo vlastníť majetok), a preto boli v danej veci dané dôvody na aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. (v súčasnosti § 257 C.s.p.), súd sa s týmto tvrdením a konštatovaním nestotožňuje. Len samotná skutočnosť, že je strana sporu vo vzťahu k protistrane v sporovom konaní v pozícii spotrebiteľa, nie je v prípade neúspechu spotrebiteľa v konaní, bez ďalšieho dôvodom na aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p.. Aj spotrebiteľ si musí byť pri podávaní žaloby vedomí toho, že pokiaľ v spore úspešný nebude, má protistrana nárok na náhradu trov konania a že aplikácia cit. ustanovenia § 257 C.s.p. prichádza do úvahy len výnimočne a za splnenia určitých (vyššie príkladom uvedených) podmienok. Súd uviedol, že ak by žalobcovia žalobu nepodali, žalovanému by nevznikli žiadne trovy sporového konania. Žalobcovia však okrem žaloby v tejto veci, podali v roku 2014 aj ďalšie (13C/89/2014, 13C/90/2014, 16C/101/20146C/198/2014) kde bol okruh strán sporu rovnaký a všetky tieto žaloby sa týkali práv k tým istým nehnuteľnostiam. Ani v jednom z týchto konaní žalobcovia vo veci samej úspešní neboli. Súdu nie je zrejmé, prečo žalobcovia zvolili takýto postup, keď namiesto toho, aby si všetka nároky týkajúce tých istých nehnuteľností a toho istého žalovaného uplatnili jednou žalobou, podali viacero. Takéto konanie žalobcov sa súdu javí ako nehospodárne a to najmä vo vzťahu ku trovám konania, ktoré následne žalovanému vznikli. A keď si už žalobcovia takýto postup zvolili, nemôže to byť predsa na ťarchu žalovaného. Žalovaný nemôže byť sankcionovaný nepriznaním náhrady trov, v prípade, keď tieto svojim konaním zapríčinil neúspešný účastník, hoc aj v pozícii spotrebiteľa.

6.3. Súd prihliadal na konanie žalobcov, ktorý namiesto jednej žaloby podali voči žalovanému hneď niekoľko, pričom v tom čase platný a účinný procesný prepis podanie jednej žaloby, ktorou by si žalobcovia uplatnili voči žalovanému viacero nárokov nevyučoval, a vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že toto nie je ten prístup strany k sporu, pre ktorý by bolo v prípade jej neúspechu, možno spravodlivo a dôvodne aplikovať ust. § 257 C.s.p.. Len samotná skutočnosť, že žalobcovia podávali žalobu ako spotrebiteľia a že si ňou chceli hájiť a chrániť svoje práva, nie je dôvodom na nepriznanie nároku na náhradu trov strane, ktorá bola v konaní plne úspešná a ktorej bez pochyby trovy vznikli. Čo sa týka ďalších, sociálnych, majetkových a obdobných pomerov, ktoré by mohli byť posudzované vo vzťahu k možnej aplikácii § 257 C.s.p., k tomuto súd uviedol, že napriek výzve doručenej žalobcom cestou ich zástupcov sa k týmto ani jeden zo žalobcov nevyjadril, ani jeden svoje majetkové, sociálne a obdobné pomery neobjasnil a nevydokladoval. Napriek tomu súd preverovaním, resp. šetrením cez Sociálnu poisťovňu zistil, že obaja žalobcovia sú v súčasnosti zamestnaní a s pravidelným príjmom. Žalobcovia nepreukázali, že sú osobami odkázanými na dávky v hmotnej núdzi. Súd v danej veci nezhliadol žiaden dôvod hodný osobitného zreteľa, s prihliadnutím na ktorý by bolo možné postupovať podľa cit. ustanovenia § 257 C.s.p. a úspešnému žalovanému odňať jeho zákonné právo na náhradu trov sporového konania, ktoré trovy žalovanému v súvislosti s jeho procesnou obranou vznikli.

7. Žaloba bola zamietnutá v celom rozsahu. V konaní bol teda v plnom rozsahu úspešný žalovaný. Dôvody pre aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p. na rozhodovanie o trovách strán sporu podľa súdu dané neboli. Preto súd o trovách konania vo veci samej (prvoinštančného a aj odvolacieho) rozhodol v I. výroku

tohto uznesenia a to podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu voči v konaní neúspešným žalobcom 1/ a 2/. O trovách predbežného opatrenia, ktoré bolo vo veci vydané, rozhodol súd v II. výroku tohto uznesenia, tiež podľa § 255 ods. 1 C.s.p.. Napriek tomu, že bol vo veci samej žalovaný úspešný, mu súd nárok na náhradu trov predbežného opatrenia nepriznal, pretože mu v súvislosti s predbežným opatrením žiadne nevznikli.

8.1. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca 2/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie proti výroku súdu, ktorým priznal žalovanému voči žalobcovi 2/ náhradu trov konania. Dôvodil tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C. s. p.), konanie má inú chybu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ C. s. p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C. s. p.), zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (§ 365 ods. 1 písm. g/ C. s. p.), rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.). Poznamenal, že napadnuté uznesenie je síce svojím odôvodnením obsiahle, čo ale automaticky neznamená, že dáva odpovede na relevantné otázky. Súd zisťoval príjmové a majetkové pomery žalobcov, nevenoval sa ale vôbec príjmovým a majetkovým pomerom žalovaného a jeho spoločníkov a štatutárov. Ide pritom prevažne o verejne dostupné údaje, z ktorých taktiež rozhodne nevyplýva, že by žalovaný krachoval a jeho spoločníci a štatutári, ktorí sú spoločníkmi a štatutármi vo viacerých obchodných spoločnostiach, zjavne nie sú odkázaní na dávky v hmotnej núdzi.

8.2. Vyslovujú aj určitú pochybnosť o forme rozhodnutia. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd skorší meritórny rozsudok sčasti potvrdil a sčasti zrušil. Podľa názoru odvolateľa mal súd po čiastočnom zrušení rozsudku rozhodnúť rozsudkom, nie uznesením. Zrejme bude potrebné zaoberať sa účinnosťou doručenia tohto uznesenia a predchádzajúcich listín zástupcovi žalobkyne 1/. O spôsobe doručovania nemajú vedomosť, vedia však, že elektronicky (podľa zákona o e-Governmente) sa tomuto občianskemu združeniu doručovať nedá, a problematické je aj listinné doručovanie. Keďže právne posúdenie nadväzuje na zistený skutkový stav, a keďže skutkový stav nebol dostatočne zistený alebo nebol zistený zákonným spôsobom (dokazovaním), nemôže byť správne ani právne posúdenie.

8.3. Keďže súd rozhodol uznesením a z uznesenia zatiaľ nenadobudla práva žiadna osoba, vrátane odvolateľa, prichádza do úvahy aj aplikácia autoremedúry v zmysle § 376 C. s. p. Navrhol, aby súd prvej inštancie uznesenie v napadnutej časti zrušil a ak nerozhodne sám, navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9.1. Žalobkyňa 1/ podala odvolanie prostredníctvom svojho zástupcu konštatujúc, že zástupcovi žalobkyne 1/ bolo do elektronickej schránky fikciou doručené dňa 19.10.2020 uznesenie č. k. 17C/97/2014-292. Odvolaním napáda len prvý výrok uznesenia a ako odvolacie dôvody uplatňuje dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. b, d/, f/, g/ a h/ CSP - súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

9.2. Zástupca žalobkyne 1/ poukázal na to, že pozná povinnosť uloženú mu zákonom používať elektronickejštránku a je si vedomý toho, že ju má aktívnu, ale k elektronickej schránke nemá prístup. Ústredný portál verejnej správy je používateľsky mimoriadne nepriateľský, štát im nanútil povinnosť bez toho, aby sám splnil svoju povinnosť prevádzkovať ústredný portál verejnej správy spôsobom podobne jednoducho využiteľným, ako napríklad internetbanking, a podľa verejne dostupných informácií navyše štát sám nedokáže zabezpečiť fungovanie portálu uspokojivým spôsobom. Preto ak súd konštatuje, že doručil zástupcovi žalobkyne 1/ výzvu, aby sa vyjadril k nožnej aplikácii § 257 CSP, je to pravda len čisto procedurálne. Iste, aj v prípade takejto výzvy, ak si ju neprevzali z elektronickej schránky, nastala formálne fikcia doručenia, ale nateraz nemajú ako overiť, či taká výzva bola doručovaná. Aj o samotnom napadnutom uznesení sa dozvedeli od právneho zástupcu žalobcu 2/. Keďže nevedeli, že sa majú vyjadríť k možnosti aplikovať ustanovenie § 257 CSP, ani sa k tejto možnosti nevyjadrili. V tomto smere je potrebné aplikovať právo v zmysle materiálneho poňatia právneho štátu, nie formalisticky

lipnutím na povinnosti používať elektronickú schránku. Súd nezistil dostatočne skutkový stav. Zistil síce, že žalobkyňa 1/ je zamestnaná a nie je odkázaná na dávku v hmotnej núdzi, nezistil však nič vo vzťahu k majetkovým a príjmovým pomerom fyzických osôb stojacich za žalovaným a ani vo vzťahu k finančnej situácii samotného žalovaného. Keďže súd nedospel legálne k skutkovým zisteniam, nemohol vec ani správne právne posúdiť. Navrhol, aby súd využil autoremedúru a sám napadnuté uznesenie v napadnutej časti zrušil. Ak tak neurobí, navrhuje, aby odvolací súd zrušil uznesenie v napadnutej časti a aby vec vrátil súdu prvej inštancie.

10. Žalovaný sa k odvolaniam žalobcov 1/ a 2/ nevyjadril.

11. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“ v spojení s § 2 ods. 1 zák. č. 161/2015 Civilný mimosporový poriadok - ďalej len „CMP“), prejednal podané odvolania bez nariadenia odvolacieho pojednávania (v zmysle § 385 ods.1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolania žalobcov 1/ a 2/ proti napadnutému uzneseniu bolo potrebné odmietnuť z dôvodu, že podľa § 386 písm. a/ CSP boli podané oneskorene.

12.1. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

12.2. Podľa § 357 písm. m/ CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania.

12.3. Podľa § 362 ods. 1 CSP, odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

12.4. Podľa § 121 ods. 4 CSP ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

12.5. Podľa § 386 písm. a/ CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene.

13. Odvolanie je podané oneskorene, ak márne uplynula lehota na jeho podanie uvedená v ust. § 362 ods. 1 CSP, teda zákonná lehota 15 dní, ktorá sa počíta od doručenia rozhodnutia, pričom do tejto lehoty sa nezapočítava deň doručenia. Keďže ide o procesnú lehotu, na jej zachovanie stačí, aby sa v posledný deň lehoty urobil úkon na súde alebo aby sa odvolanie odovzdalo orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

14.1. Podľa § 105 ods. 1 CSP súd doručuje písomnosť na pojednávaní alebo pri inom úkone súdu; tým nie je dotknutá povinnosť súdu doručovať písomnosť do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu.

14.2. Podľa § 110 ods. 1 veta prvá CSP ak má strana zástupcu so splnomocnením na celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi.

15.1. Z obsahu spisu vyplýva, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie bolo doručené právnomu zástupcovi žalobkyne 2/ advokátovi JUDr. Romanovi Juríkovi do elektronickej schránky dňa 10. septembra 2020 a zástupcovi žalobkyne 1/ Združeniu na ochranu finančného spotrebiteľa OFS bolo napadnuté uznesenie doručené do elektronickej schránky dňa 12.9.2020.

15.2. Zástupca žalobcu 2/ zaslal odvolanie proti napadnutému uzneseniu súdu prvej inštancie elektronickej formou dňa 30. októbra 2020 a zástupca žalobcu 1/ podal odvolanie proti napadnutému uzneseniu súdu prvej inštancie 2. novembra 2020 e-mailom, ktoré v lehote do 10 dní doplnil v písomnej forme dňa 13. novembra 2020.

16.1. Lehota na podanie odvolania začala plynúť žalobcovi 2/ nasledujúci deň po doručení napadnutého uznesenia, t.j. 11. septembra 2020, posledný deň 15 dňovej lehoty na podanie odvolania pripadol na deň 26. septembra 2020, a keďže to bola sobota, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň, t.j. pondelok 28. septembra 2020, kedy mohol súd odvolanie doručiť osobne alebo na prepravu. Odvolanie bolo žalobcom 2/ podané elektronickej formou až dňa 30. októbra 2020, teda zjavne po uplynutí zákonnej lehoty, preto ho odvolací súd ako oneskorene podané podľa § 386 písm. a/ CSP odmietol.

16.2. Lehota na podanie odvolania žalobcovi 1/ začala plynúť dňa 13. septembra 2020 a posledný deň lehoty na podanie odvolania pripadol na deň 27. septembra 2020, a keďže to bola nedeľa, t.j. deň pracovného pokoja, v zmysle § 121 ods. 4 CSP bol posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň, t.j. pondelok 28. septembra 2020. Odvolanie žalobcu 1/ bolo podané na súd prvej inštancie až dňa 2. novembra 2020, teda zjavne po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty, preto aj toto odvolanie odvolací súd podľa § 386 písm. a/ CSP odmietol.

17. K argumentácii zástupcu žalobcu 1/ odvolací súd poznamenáva, že hlavným účelom elektronických schránok je zrovnoprávnenie doručovania dokumentov elektronicky s doručovaním dokumentov písomne. Elektronické podanie urobené prostredníctvom elektronickej schránky má rovnaké právne účinky ako podanie, ktoré bolo doručené orgánu verejnej moci v listinnej podobe. A rovnako to platí aj pre opačný smer komunikácie - elektronický úradný dokument doručený do elektronickej schránky má rovnaké právne účinky ako úradný dokument, ktorý doručuje orgán verejnej moci v listinnej podobe. Znamená to, že ak do elektronickej schránky adresáta príde dokument od súdu, je to z hľadiska právnych účinkov to isté, ako keby mu list zo súdu prišiel do vlastných rúk poštou. Zástupca žalobcu 1/ ako občianske združenie má a aj v čase doručovania výziev zo súdu prvej inštancie a v čase doručovania napadnutého uznesenia mal zriadenú elektronicкую schránku aktivovanú na elektronické doručovanie, čo ani v odvolaní nepoprel, preto jeho argumenty o nanútení povinnosti mať elektronicкую schránku bez prístupu sú právne bezvýznamné. Právnická osoba, ktorej bola zriadená elektronicкая schránka, je jej majiteľom a je oprávnená disponovať s ňou v súlade a spôsobom ustanoveným zákonom o e-Governmente.

18.1. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

18.2. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18.3. Podľa čl. 17 CSP súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

19. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP za použitia pravidla podľa čl. 17 CSP tak, že vzhľadom na odmietnutie odvolania žalobcov 1/ a 2/, ide o procesný úspech žalovaného, ktorý si neuplatnil náhradu trov odvolacieho konania a ani mu v odvolacom konaní nevznikli žiadne trovy, preto odvolací súd rozhodol, že žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

20. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).